

Hispanoamericanitzar Espanya

Autor: Joan Rovira

Data de publicació: 14-10-2025

"Va essent hora de mediterranejar, europeïtzar i blindar Catalunya amb urgència o de fer testament. En castellà, clar".

El 12 d'octubre sempre recarrega les piles del nacionalisme madrileny, amo i senyor de totes les espanyes, siguin assimilades o rebels. El dia de la Hispanidad o de la Raza, disfressat de Fiesta Nacional, (que en teoria són els toros, però sense majúscules), és una celebració racista, supremacista, militarista i imperialista. I, posats a fer, li afegirem també l'etiqueta masclista.

Llàstima que l'exèrcit espanyol sigui molt mascler però més aviat modest, per dir-ho sense ofendre, i més aviat pensat per controlar i reprimir els de casa que els de fora, perquè la deslluïda desfilada desmereix força en relació amb el fet universal, únic, espantós que se celebra: la cristianització i civilització dels salvatges indígenes americans. Un fet de la transcendència còsmica del tan glorificat descubrimiento mereixeria una parada militar com les de Moscou o Beijing. O les de Berlín i les del pare polític de l'actual monarquia, en aquells bons i vells temps...

Però prou fan intentant evitar, al preu que sigui, que s'acabi consolidant la idea que Colom era català i que la colonització d'Amèrica no va ser tan castellana com fa segles que ens volen fer creure. La confirmació de l'empremta catalana sobre el mite fundacional de l'Espanya imperial seria pitjor que el desastre de 1898: sense "la seva" Amèrica, l'Espanya no és res, ni hispanitat, ni raça, ni punyetes.

I en aquestes estàvem, resant perquè Trump s'obsessioni amb quedar-se Groenlàndia i no pensi en l'Amèrica del Sud, quan resulta que una riuada de sud-americans es va instal·lant a la madre patria, durant anys de forma força discreta, i cada dia més amb tots els honors i els braços oberts.

L'Espanya imperial necessita altra vegada els seus "panchitos". Els rics, perquè aportin pasta al turbocapitalisme madrileny i de passada posin alguns calerons per finançar el gran canvi de règim que vol la ultradreta de sempre. Els

més pobres, en tota la seva diversitat, perquè cobreixin forats al mercat laboral i consolidin el sistema general de sous de merda, a més d'escampar-se per les costes mediterrànies, sempre fotudament rebels i sedicioses, i anar canviant la seva demografia...

El 12 d'octubre és folklore patriòtic, sí, però ull amb riure més del compte, perquè l'estratègia d'ofegament està ben encaminada, no només envers els Països Catalans, sinó també envers qualsevol sensibilitat o temptació progressista o d'esquerres.

L'onada sud-americana és més espanyolització i més dretanització, que els descendents dels criollos (és a dir, dels espanyols d'ultramar, no dels indígenes massacrats) impulsaran amb entusiasme fins a la victòria final.

Si fa dècades l'estratègia es podia simplificar en un "antes roja que rota", aviat no serà possible ni roja ni trencada. Un èxit històric que tenen a l'abast de la mà, a pocs anys vista, si tot continua com fins ara.

Per això, quan fem conya amb tota l'escenografia imperialista i la sempre sublim cabra de la Legió, que aquest any s'ha convertit en xai, faríem bé de seguir el rastre del nom de la bestiola. Baraka. Paraula àrab que més o menys significa bona sort, fortuna miraculosa, protecció divina... De què ens hauria de sonar Baraka? Res, anecdòtic si voleu: era el que tenia el comandant Franco, segons els seus legionaris, a la guerra del Marroc. Baraka. Deien que això el feia immortal...

Poca broma, doncs, amb la hispanoamericanització d'Espanya, que tindrà un accent claríssim de submissió a Trump i d'allunyament d'Europa, el dia que aconseguixin fer fora Sánchez (que també té la seva baraka o una flor al cul) i imposar l'imperi de sempre. El vell/nou règim dels suposats hereus dels hidalgos conqueridors de les Amèriques tindrà aquests eixos: testosterona a dojo, trumpisme, militarisme, espanyolisme, autoritarisme i anticatalanisme.

Sense posar-nos nerviosos, però sense perdre ni un minut: va essent hora de mediterranejar, europeïtzar i blindar Catalunya amb urgència o de fer testament. En castellà, clar.

Joan Rovira

Podeu accedir a l'article original a través del següent enllaç:

<https://elmon.cat/opinio/hispanoamericanitzar-espanya-joan-rovira-12-octubre-1065395/>